

nu noget forskellig fra det ærede Medlems. Det ærede Medlem opfattede Bestemmelsen saaledes, som den sproglig set meget vel kunde opfattes, nemlig saaledes, at Indførsel fra Udlandet af Lægemidler ogsaa omfattede det Tilfælde, at en Privatperson enten selv fra Udlandet medførte Lægemidler eller forskrev Lægemidler til eget personligt Brug. Jeg tror imidlertid ikke, det er Meningen, at dette Tilfælde skal falde ind under § 18. Denne Paragraf omfatter vistnok alene Indførsel her i Landet i den Hensigt at sælge eller uddele de paagældende Lægemidler, altsaa f. Eks. ogsaa saadanne Tilfælde, hvor en Læge indfører dem for at forhandle eller uddele dem til sine Patienter.

Det ærede Medlem havde dernæst forskellige Indvendinger at gøre imod § 19 og mente, at man gik for vidt ved dette absolutte Forbud imod Avertering af Arkana, Bandager o. s. v. Jeg tror ikke, man gaar for vidt ved denne Bestemmelse. Jeg tror, at det er aldeles nødvendigt, at man skrider ind derimod, og jeg finder ikke Bestemmelsen i Slutningen af Paragraffen for rigoristisk. Det er efter min Mening ganske naturligt, at en Redaktør ifalder Ansvar, naar han mala fide tager saadant et Avertissement, fuldt vidende, at det er et Avertissement, som Loven har forbudt; har han optaget det i god Tro, fritager Paragraffen ham udtrykkeligt for Ansvar. (*Marott:* Hvorledes skal han kunne vide det?) Sundhedsstyrelsens Tilladelse kan gives paa den Maade, at Sundhedsstyrelsens Stempel sættes paa det paagældende Avertissement. Man vil kunne give et Fortryk af Avertissementet og faa Sundhedsstyrelsens Stempel eller Tilladelse derpaa, derefter kan dette Avertissement sendes til de Blade, som man ønsker skal optage det. En tilsvarende Bestemmelse findes i andre Love, f. Eks. i Loven om Præmieobligationer, om den end der er formuleret paa anden Maade, det indrømmer jeg.

Det ærede Medlem kom ogsaa ind paa, hvad man skulde forstaa ved Arkana. Det findes nærmere defineret i Medicinalkommissionens Betænkning som et Lægemiddel, hvis Sammensætning ikke er angivet. Saa spørger det ærede Medlem, om en Bitter ogsaa kan falde ind under Arkana. Det tror jeg ikke den kan. En Bitter maa vistnok betragtes som en Opstrammer, ikke som et Lægemiddel. Saaledes er vist ogsaa Lægernes Opfattelse deraf. (*Marott:* Det anbefales dog som Lægemiddell). Ja, men Bitter er ikke noget Lægemiddel, ikke en Gang noget Lindringsmiddel,

skønt maaske nærmest det. (*Marott:* I § 11 omtales det.). § 11 giver Bestemmelser om, hvad der skal være Apotekerne forbeholdt, hvad der skal betragtes som præparerede eller upræparerede Medicinalvarer. Det er væsentligt Bestemmelser, som er i Overensstemmelse med de nu gældende. Ny er Bestemmelsen i 2det Stykke om, hvorledes Apotekernes Handelsret indskrænkes, saa at de ikke kan faa den udvidede Handelsberettigelse, som de besad ifølge Forordning af 4. December 1672. Den vil de kun kunne beholde, naar de ved Siden af deres Apotekerbevilling tillige løser et Næringsbevis.

Med Hensyn til de Bemærkninger, man har knyttet til Straffebestemmelserne i § 38, skal jeg gøre opmærksom paa, at § 38, 1ste Stykke, er i Overensstemmelse med Lov af 10. April 1895 § 6. Derfra er ogsaa den Bestemmelse hentet, som fik det ærede Medlem fra Hillerød til at udtale, at i visse Tilfælde kunde Tilladelsen til at drive Apotek tilbagekaldes. Dette er naturligvis en meget rigoristisk Bestemmelse, men den er jo aldrig blevet anvendt, og man vilde ogsaa kun kunne tænke den anvendt, hvor en Overtrædelse af Loven var i højeste Grad graverende. Det blev ogsaa fremhævet af det ærede Medlem, at de Bøder, der omhandles i § 38, er meget store. Dertil vil jeg bemærke, at det Maksimum af 4,000 Kr. i Bøde, som nævnes i § 38, jo kun kan idømmes, naar samme Forseelse oftere gentages, og i øvrigt under skærpene Omstændigheder. At disse Bøder skal tilfalde Statskassen og ikke Apotekerfonden er i Overensstemmelse med et Princip, som jeg har fulgt hele den Tid, jeg har været Justitsminister, nemlig at Straffebøder bør tilfalde Statskassen og ingen anden Kasse. Jeg tror ogsaa at være i Overensstemmelse med Flertallet i dette høje Ting, naar jeg fremdeles hævder dette Princip. Det er udtalt før her i Salen, at man skulde se at komme bort fra disse Interessekasser, og det har jeg altid holdt mig efterrettelig. Akkurat det samme Spørgsmaal blev rejst forleden Dag i Landstinget med Hensyn til Bøder for Overtrædelser af Automobilloven, og jeg svarede paa tilsvarende Maade.

Jeg tror, at jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger og skal dermed anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det kommende Udvalg.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.